

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Комисията от 3 март 2010 г. по преписка PL/2009/1019 относно националния пазар на едро на трафик по IP (peering IP) с мрежата на Telekomunikacja Polska S.A.,
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на Решение С(2010) 1234 на Комисията от 3 март 2010 година, прието на основание член 7, параграф 4 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета („Рамкова директива“) ⁽¹⁾, с което Комисията иска от председателя на UKE (Urząd Komunikacji Elektronicznej — Орган за електронните съобщения) да оттегли проекти за мерки относно националния пазар на едро на трафик по IP (трафик по IP) и пазара на едро на peering IP с мрежата на Telekomunikacja Polska S.A., които са нотифицирани на Комисията съответно под номера PL/2009/1019 и PL/2009/1020.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три правни основания.

В рамките на първото правно основание жалбоподателят посочва, че приемайки спорното решение Комисията е нарушила съществени процесуални изисквания, сред които принципа на добра администрация, на ефективно сътрудничество и механизма за консултация, предвиден в член 7 от рамковата директива, тъй като разпоредбите в това решение се основават на погрешен превод на проектите за мерки, нотифицирани от жалбоподателя в хода на процедурата по нотифициране, така че Комисията е направила погрешни констатации въз основа на фактите, които са предмет на нотифицираните мерки. Освен това жалбоподателят упреква Комисията, че е нарушила съществени процесуални изисквания като не е мотивирала в достатъчна степен обжалваното решение. Той поддържа, че Комисията не е направила никакъв обстоятелствен и обективен анализ на причините, поради които иска оттеглянето на проектите за мерки, които са били нотифицирани.

На второ място жалбоподателят упреква Комисията, че е допуснала явна грешка, приемайки, че услугите peering IP и трафик по IP са взаимозаменяеми. Според жалбоподателя услугите peering IP и трафик по IP не са взаимозаменяеми, тъй като се различават по отношение на областта, засегната от обема на тарфик по IP, обменен между далекосъобщителните предприятия, по отношение на метода на изчисляване на възнаграждението за престираната услуга, по отношение на самото определяне на доставчика на услуги (ISP), както и по отношение на качеството на услугите.

На трето място, жалбоподателят упреква Комисията, че е нарушила също разпоредбите на член 4, параграф 3 ДЕС и на член 102 ДФЕС във връзка с член 7, параграф 4, член 8, параграф 2, букви б) и в), член 14, параграф 2, член 15, параграф 3 и член 16, параграф 4 от Рамковата директива като приема, че пазарите на едро за обмен на трафик по IP в Полша (трафик по IP и peering IP) не са два отделни пазара, че не трябва да бъдат предмет на регулиране ex ante и че Teleko-

munikacja Polska S.A. не разполага със значителна мощ на двата пазара. Жалбоподателят поддържа, че в съответствие с изискванията в препоръката ⁽²⁾ и в началата ⁽³⁾ той е направил анализ на пазарите от гледна точка на основателността на регулиране ex ante и е установил безспорно приложимостта на трите критерия. Проверката изцяло е потвърдила, че пазарите за обмен на peering IP и на трафик по IP трябва да бъдат предмет на регулиране ex ante, тъй като се характеризират с наличието на значителни и постоянни пречки, структурата им не предполага развитие в посока на ефективна конкуренция за посочения период и правото на конкуренция само по себе си не е достатъчно, за да санира съответните пазарни сринове.

⁽¹⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), ОВ L 108, стр. 33, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195.

⁽²⁾ Препоръка на Комисията от 17 декември 2007 година относно релевантните пазари на продукти и услуги от сектора на електронните съобщения, подлежащи на регулиране ex ante в съответствие с Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (нотифицирано под номер С(2007) 5406), ОВ L 344, стр. 65.

⁽³⁾ Насоки на Комисията от 11 юли 2002 година за анализ на пазара и оценка на значителната пазарна сила в приложение на общностната правна уредба за мрежите и услугите за електронни далекосъобщения, ОВ С 165, стр. 6.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Испания/Комисия**(Дело T-230/10)**

(2010/С 209/65)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: М. Muñoz Pérez)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Решение 2010/152/ЕС на Комисията от 11 март 2010 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), [нотифицирано под номер С(2010) 1317] (ОВ L 63, стр. 7) в частта, която е предмет на настоящата жалба,

- да се осъди институцията-ответник да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу две финансови корекции, направени от Комисията, и се основава на нарушение на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета от 28 октомври 1996 година относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци ⁽¹⁾, на Регламент (ЕО) № 1433/2003 на Комисията от 11 август 2003 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета по отношение на оперативните фондове, оперативните програми и финансовата помощ ⁽²⁾ и на Регламент (ЕО) № 1432/2003 на Комисията от 11 август 2003 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета по отношение на условията за признаване на организациите на производители и предварително признаване на групи производители ⁽³⁾, посочени от Комисията в подкрепа на тези корекции.

По отношение на изключването на недопустимите разходи за екологично управление на опаковането Комисията тълкува член 15, параграф 5 от Регламент № 2200/96 и приложение I към Регламент 1433/2003 в смисъл, че при определянето на стандартните тарифи, за които се полагат помощи, държавите членки трябва да спазват правилото, според което само разходите на организациите на производителите отговарят на условията за отпускане на помощ, както и че следва да се изисква пряко доказателство в това отношение.

От своя страна Кралство Испания смята, че предвид целта и съдържанието на посочените разпоредби, доказателство за това, че разходите са били коректно изразходвани от организациите на производителите, не се изисква. Освен това и във всеки случай факт е, че организациите на производителите понесат разходите за екологично управление на опаковането, тъй като дистрибуторите събират опаковките посредством намаляване на цената, платена за техните продукти.

По отношение на пропуски в системата за контрол и признаване на организацията на производителите SAT Royal Комисията смята, че правилото, според което нито един член на дадена организация на производителите не може да притежава повече от 20 % от правата за гласуване трябва да се прилага също и към физическите лица, които са акционери в образувания, които от своя страна са членове на организации на производителите. Кралство Испания смята, че правилото, посочено в член 14, параграф 2 от Регламент № 1432/2003, се прилага само спрямо тези, които са членове на организацията, без да трябва да се анализира съставът на акционерите на образуванията, които са част от организацията на производителите.

⁽¹⁾ ОВ L 297 от 21.11.1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 20, стр. 29.

⁽²⁾ ОВ L 203 от 12.8.2003 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 48, стр. 200.

⁽³⁾ ОВ L 203 от 12.8.2003 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 48, стр. 193.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Merlin и др./СХВП — Dusyma (Игри)**(Дело T-231/10)**

(2010/С 209/66)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподатели: Merlin Handelsgesellschaft mbH (Forchtenberg, Германия), Rolf Krämer (Forchtenberg), BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH (Forchtenberg), Andreas Hohl (Künzelsau, Германия) (представител: R. Kramer, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH (Schorndorf, Германия)

Искания на жалбоподателите

— Да се отмени решението на трети апелативен състав на Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 март 2010 г. по преписка № R 879/2009-3 и да се обяви нищожността на промишления дизайн на Общността № 526 801-0011,

— при условията на евентуалност да се отмени решението на трети апелативен състав и да се върне делото за ново разглеждане,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистриран промишлен дизайн на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: промишлен дизайн на Общността № 526 801-0011 за продукта „Игри (включително образователни игри)“.

Притежател на марката на Общността: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH.

Страна, която иска обявяване на недействителността на промишления дизайн на Общността: жалбоподателят.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.